

Gráci Magyar

ÚJSÁG

5. évfolyam 1. szám

2004. február - március

Kedves Olvasónk!

Egyből két jelentősebb változással kezdtünk hozzá az új évhez:

Tóth Jakab szerkesztő egyéb elkötelezettségei miatt úgy érezte, hogy nem tudja a jövőben ellátni újságunknál betöltött pozícióját, így a jövőben öccse, Bence fogja átvenni szerepét. Jakabnak ezennel is sok sikert kívánunk és egyben szeretnénk hálánkat kifejezni, több mint 2 éves odaadó munkájáért!

Másik fontos változás, hogy újságunkat ezentúl a megszokott 8 helyett 12 oldalon szeretnénk megjelentetni, így remélhetőleg több érdekes hírrel tudunk majd szolgálni és egyben nagyobb felületen tudjuk publikálni a gráci magyarságot érintő eseményeket, illetve programokat. Ehhez esetleges olvasói ötleteket, cikkeket, hírdetéseket szívesen fogadunk a szerkesztőség postacímén: Graz, Pf. 295, vagy a következő e-mail címen: 03tothbe@stud.uni-graz.at

Reméljük idén is velünk tartanak, és érdeklődéssel lapozzák a Gráci Magyar Újságot:

*a Szerkesztőség nevében:
Tóth Bence*

Különös figyelmükbe ajánljuk a "Mit szeretnénk?" cikkünket a 9. oldalon.

Szomorú évforduló.

Január 24-én volt az 5. évfordulója a deutschlandsbergi autóbusz szerencsétlenségnek, mely 18 halottal és 29 nagyrészt súlyos sebesülten kitörölhetetlenül belevészte magát a vas megyei és stájer köztudatba. Azokban, az áldozatok és hozzátartozóik részére fájdalmas, a mentők, tűzoltók, orvosok, a hivatalos szervek részére heroikus napokban, a gráci magyarok is kitűntek önzetlen segítségükkel.

Most az 5. évforduló alkalmából megkértünk néhány annak idején súlyosan sebesültet, hogy írjon arról miként élnek ma. Válaszukat az alábbiakban közöljük.

Ezzel osztozunk a gyászoló családok fájdalmában és a sérülésüket még mindig hordozók reményében.

A balesetes autóbusz

Cserkuti Gábor / Kőszeg:

Tegnap 2004 január 24-én emlékeztünk mi életben maradtok és az elhunytak hozzátartozói az 5 éve történt tragikus eseményre.

Én akkor ott hála a gyors és szakszerű orvosi ellátásnak és fiatal élni akaró szervezetemnek életben maradtam. A baleset napjától az év augusztus 20-ig az LKH, illetőleg LNKH orvosai, ápolói, terápiásai segítettek gyógyulásomban. A mindennapi életbe való minél tökéletesebb visszatéréshez a bécsi meidlingi rehabilitációs intézetben eltöltött 5 hónapos terápia nagyon sokat segített. Itthon szüleim mindent

megtettek hogy rehabilitációs fejlődésem ne szakadjon meg.

Tornaszobát építettek, ami-
ben trambulín, bordásfal, futópad,
tornaszőnyeg, szobakerékpár, súly-
zók, kondicionálógép áll a
rendelkezésemre.

Cserkúti Gábor otthon a tornaszobában.

Természetesen mindennap jött a gyógytornász, a tornatanár, a logopédus, pszichológus, lovagolni vittek a szüleim, és kb. 2 éve minden nap járok uszodába, már mindenfajta úszásnemet sikerült újra megtanulnom és egy-egy alkalommal 700-800 métert is leúszom. Visszamentem tanulni a régi iskolába ahol a német és angol nyelvet, a matematikát, a magyart, a történelmet tanultam és jó 4-es átlaggal zártam a harmadik osztályt de sajnos iskolatársaim nem fogadtak be maguk közé. Szinte senki sem próbált közeledni hozzám mivel nagyon nehezen tudok beszélni és sajnos még lassan is. Ezen próbál még mindig javítani a logopédus, talán valamit még tudunk javítani. Ezután egy évet a gimnáziumban tanultam ahol a diáktársaim aranyosak voltak, de ott meg a tanárok nem voltak hajlandóak az én lelassult tempómat elfogadni és külön foglalkozni velem. Most ismét

a régi iskolába járok, egy sokkal jobb osztályba, de a tanulás is sokkal nehezebben megy mint eddig. Hamarabb elfáradok. Sajnos minden jel arra utal, hogy nem fogok tudni leérettségizni. Igen örültem amikor a beszélő számítógépet megkaptam mert így azért ha lassan is, de tudok kapcsolatot teremteni régi ismerőseimmel, ugyanis a barátaim és a barátnőm is háttal fordítottak. Teljesen magamra maradtam. Viszont igen sokat jelent számomra az, hogy két olyan zenetanárom van, akik sok türelemmel és kitartással újra megtanítottak a hangszereim használatára és azóta már több alkalommal vissza tudtam ülni a zenekaromba, játszhattam velük együtt koncerteken, és ez nagyon fontos a számomra. Szeretem a hozzám járó korrepetáló segítőimet, terápiásaimat, hiszen ők lettek most a barátaim is. Bizom benne, hogy az interneten keresztül - amit most tanulok csak igazán használni - sikerül majd új barátokat, levelező társakat találni.

Szüleim sokat meséltek a Grazban eltöltött 8 hónapomról - amiből én semmire sem emlékszem - hogy kik és milyen sokat segítettek nekik, hogy el tudják viselni az akkori állapotomat és ingyen szállást, étkezést intéztek számukra. Nem is tudom hogyan lehetne ezt egyáltalán megköszönni. Talán majd egyszer Grazban is megmutathatom, hogy mit tudok a csellómmal produkálni?! Legnagyobb fájdalom az, hogy nagyon keveset látok, és ez bizony beárnyékolja a mindennapi életemet.

A remény azonban itt is él, mert tudomásunk van arról, hogy ezen is lehet segíteni, de egyelőre csak Amerikában és Portugáliában és 30 millió forintba kerül, de biztos vagyok benne, hogy a szüleim segítségével erre a műtétre is sor fog kerülni, mert a biztosítónak ezt is meg kell fizetnie és a szüleim harcolni fognak érte. Addig is van egy olvasógépem is, ami a kellő nagyságra felnagyítja számomra a betűket, így ha lassan is, de tudok olvasni, és ha rákapcsoljuk a számítógép nagy monitorára még könnyebben el tudom olvasni.

Kérem tolmácsolja mindazoknak a köszönetemet, akik akkor ott a legnehezebb helyzetünkben segítségünkre voltak.

Hálás köszönettel a szüleim és a magam nevében:
Gábor Kőszeg, 2004. január 25.

*Az Élet egyetlen esély – vedd komolyan
Az Élet érték – vigyázz rá,
Az Élet ígéret – teljesítsd,
Az Élet szomorúság – győzd le.,
Az Élet élet – éljed!* (Teréz anyja)

(Őriné ezzel az idézettel fejezte be levelét)

Heckenast Dénes / Szombathely:

Igen jóleső érzés, hogy az akkori segítesetek után, most újra gondoltok ránk. Mi is igen sokszor emlegetjük az akkori történéseket, hisz nálunk ez egy csoda története... Szóval akkor röviden Diniről:

Koponya és agysérülés, medence és bordatörés, szaruhártya zúzódás stb. Három és fél hét kómában, mélyaltatással, több műtét, majd ötven nap után az első falat lenyelése. 61 nap után hoztuk haza, és ekkor halljuk az első hangot amit már nem suttogva tud kiejteni. Terápia, terápia minden megnyírásgben. Júniusban már osztályvizsga, mert magántanulóként, egyéni korrepetálással erre is felkészült. 1999 Pünkösdjén együtt bérmálkozhat társaival...

Tanulmányait szeptemberben a többiekkel együtt kezdte a Premontrei Gimnáziumban. Ősszesen hét műtéten esett át abban a grazi kórházban, amelyikről első pillanattól kezdve csak a legmagasabb elismeréssel szólhatunk. Csodálatos emberek dolgoznak ott...

A szaruhártya transzplantáció után, három és fél év elteltével újra lát a bal szemével. A gimnáziumban meghatóan segítették tanárai és osztálytársai, hogy a sok hiányzás ellenére mindent időre pótolni tudjon. Nyelvizsgát tett angolból, a negyedik osztályt kitűnően fejezte be. Sikeres érettségi és felvételi vizsga után ebben a tanévben már a budapesti Orvostudományi Egyetemen kezdte meg tanulmányait. Mi ez, ha nem csoda? A Jóistennek terve lehetnek vele.

Ezt éreztük az elmúlt öt év minden napján! Mégegyszer és örökké köszönve felejtethetlen segítséggeteket, a családom minden tagja nevében is:

Heckenast Guszti (apa)

Kiss M. Judit / Kapuvár:

1999. Január 24-i deutschlandsbergi buszbaleset egyik legsúlyosabb sérültje volt Judit lányunk. A kisfiúnkat Vencelt, sajnos elvesztettük a balesetben. Öt év eltelt azóta már, de sajnos a fájdalomunk semmit nem változott. "Mondják az idő gyógyít", mi úgy érezzük nem enyhült a fájdalomunk. Judit 3 hónapot töltött a gráci kórházban a baleset után. Ott olyan magas szintű ellátásban részesült, és olyan emberi magatartásban volt részünk, hogy ezt szavakkal elmondani nem lehet. Nagyon sok köszönettel és hálával tartozunk az orvosoknak és az ápolóknak, úgyszintén a kint élő jó szívű magyar embereknek, akik lányunkat a kórházban látogatták. Onnan úgy került haza, hogy az életfunkciói teljesen visszajöttek. Itthon sem hagytuk abba a terápiás kezeléseket. Gyógytornász és logopédus járt hozzá. Mire szeptember lett, föl tudtuk készíteni az iskola befejezésére. Azóta már elvégezte az alapfokú számítógépes és a gyors és gépirói tanfolyamot. Már vezeti az autót is, és nagyon sokat tevékenykedik a gazdaságunkban. Úgy érezzük vissza tudott illeszkedni a mindennapi életbe. Azóta talált új barátira és barátnőkre. Hétféteken eljár a fiatalok közé szórakozni. A jó Istennek hálásak vagyunk, hogy őt legalább itt hagyta nekünk. Szeretettel gondolunk mindenkire, akivel Grácban a sors összehozott bennünket.

Kiss M. Vencel családja

Őri család / Szombathely:

5 évvel ezelőtt ugyanilyen szépen sütött a nap, a madarak ugyanígy váltották egymást az udvaron a madáretetőnkben, mint ahogy ma ebéd közben.

A változás mégis nagy. Akkor öten figyelhattuk lakmározásukat, együtt gyönyörködtünk a szikrázó havas táj szépségében, együtt csodálhattuk meg, ki milyen angyalt tud rajzolni testével a hóban. Izgatottan vártuk a sítábort.

A kis 5 éves Gergő azért, mert megy a mamihoz „nyaralni”, a 8 és fél éves Zsolti azért, mert fogékony volt minden újra, szerette a kihívásokat, a közel 12 éves Luca leginkább azért, mert egy hétig nem kell iskolába mennie. Mi, szülők azért, mert többször síeltünk már együtt és alig vártuk, hogy a gyermekeink is megtapasztalhassák a sítábor élményeit. Tudtuk, hogy a síelésen túl a szép táj látványa, a közös játék, a mókás vetélkedők, az ünnepélyes síelővé avatás, majd díjkiosztás élménye is vár ránk.

Az első nap gyönyörű volt, a videófelvételeken látom próbálkozásait. Zsolti lelkesedését, kipirult arcát, a sorban igyekezettel elfoglalt 1. helyét azért, hogy minél előbb kipróbálhassa a feladatokat. Ha elesett, oda se neki, mosolyogva felpattant, csinálta tovább. Ő volt a legkisebb a csoportban, így még büszkébb lehetett teljesítményére. Luca, aki félt minden új feladattól, minden teljesítménnyel kapcsolatos dologtól, általában a végére maradt, óvatosan

próbálkozott. Úgyes, jó mozgású (volt), tudtam, hogy 1-2 nap alatt megtanul síelni és ez majd sikerélménnyel tölti el. Abban bízunk, hogy ez egész személyiségére jó hatással lesz, növeli önbizalmát.

A csodálatos nap vége tragédia lett. Azóta hárman nézzük a madarakat, fél szárnyú angyalt tudnék rajzolni a hóban, hiszen bal vállamat rögzítették, így minimális oldalirányú mozgásra képes. Életünk, ami maga volt a boldogság, már nem a régi.

Úgy érzem, 5 év talán elég volt ahhoz, hogy újból kezdjünk magunkra találni, minden kapaszkodót megragadva kezd kialakulni új életünk. És – bár sokkal kevesebbet mosolygok, néha már nevetni is tudok. Ha elkeseredek, mindig arra gondolok, hogy milyen jó, hogy voltak, lehettek gyermekeink. Egészségesek, szeretnivalók, csupaszív, igyekvő, egymásra figyelő tündérek.

Örülök, hogy Gergő már elég nagy volt ahhoz, hogy emlékezik testvéreire, akitől a nagy család minden útravalóját megkaphatta. Lucától a babusgatást, az anyáskodó féltést, Zsoltitól a fiús birkózás örömét, amiben általában a kis Gergő volt a kezdeményező, a mindenre nyitott kíváncsiság, tanulni akarás mintáját, (példáját) s mindannyiunktól egymás szeretetét, a nagy család mindennapi örömeit.

Örülök, hogy élek, bár igaz, hogy most mást jelent a koccintáskor mondott szó: „Egészségedre!” vagy „Isten éltesen sokáig!” – bár mindig figyeltem rá, hogy megőrizzem egészségemet (étkezés, sport, életmód) – természetes volt, hogy jól érzem magamat.

1999. január 24-ét követő napokban újjászülettem. Úgy érzem, köszönhetem ezt Isten kegyelmének, az értünk, értem aggódó emberek imáinak, féltő, szerető gondolatainak, fohászainak, a munkájukat

hivatásként végző, szívvel-lélekkel dolgozó orvosoknak, ápolóknak, gyógytornászoknak, fizioterápiás asszisztenseknek.

Köszönöm a grazi magyar közösségnek, hogy segítségünkre siettek, Ugri M vezetésével gondoskodtak rólunk és családtagjainkról. Monika és Hans-Jörgen Bittermannak, akik ismeretlenül segítő kezet nyújtottak és ellátást, szállást ajánlottak férjemnek és sógornőmnek. Gerda Annával és a magyarul tanuló csoport tagjaival együtt lelki vigaszt próbáltak nyújtani. Velük azóta is meghitt baráti, sőt „családi” a kapcsolatunk.

1999. március 12-én jöttem haza. Akkor és azóta is fő feladatomban érzem, hogy a körülményekhez képest a legtöbbet hozzam ki magamból.

Budapesten 4 műtéttel sikerült a vállamat, karomat elfogadható állapotba hozni. Legnehezebb volt az éjszakám, amikor műtét előtt megkérdezte az orvos: „Milyen helyzetben rögzítsük a könyökízületet, ha kivitelezhetetlen a mozgás?” Akkor azt kértem: „Úgy, hogy meg tudjam ölelni a kisfiam. Ezt nagyon akartam. És sikerült! A könyököm 35 fokban hajlítható.

Rengeteg gyógytornával és jelenleg is tartó napi fizioterápiás kezeléssel a műtét eredményét stabilizálni tudtuk. Gyógytornám már nincs, de heti 2 alkalommal járok asszonytornára, biciklizek, korcsolyázok, sokat gyalogolok. Kezdetben rendszeresen, jelenleg alkalmanként járok bibliakörre, agykontroll klubba. Régebben egy küzdelmes emberi sorsot megismerve gyakran mondtam: „Ezt nem bírnám ki!”, „Ezt hogy lehet kibírni?” Ma már tudom: mindent ki lehet, ki kell bírni! Egy életünk van. Élni kell a lehetőségekkel, megpróbálni a legtöbbet, a legjobbat. Nem szabad megelégedni félmegoldásokkal. Ha a remény, - hogy sikerülni fog – nem hagy el bennünket, akkor tényleg sikerül.

Tanító vagyok, jelenleg rokkantnyugdíjas. Beiratkoztam az ELTE (Eötvös Lóránt Tudományegyetem) fejlesztő pedagógia szakára. Egész osztállyal – fizikai állapotom miatt – nem tudnék foglalkozni, de hiányzott a tanítás. Jelenleg egyéni vagy kiscsoportos fejlesztést tudok végezni.

Február 14-én Valentin napon fogok államvizsgázni. Márciusban elkezdek egy számítógépes tanfolyamot, amire már beadtam a jelentkezésemet 1999 januárjában is. Most pótolom.

Gyönyörű rózsacsokrokat tudok kötni, bár forgatni nem tudom a bal kezemet, hiányzik a rotáció.*

Röviden ennyit életünkről.

Öriné Holper Gabriella

**(A családnak virágkertészete van Szombathelyen. Szerkesztői megjegyzése)*

Még biztos sokan vannak közösségünkben, akik nem ismerik a gráciak házi hegyét, a Schöckl-t. 1445m magas, ott van a TV-adó, nyár óta egy nyári szánkópálya van a tetején és onnan indulnak a sárkányrepülőök.

Különösen érdekes és romantikus lehetne egy kirándulás a tetejére, mikor telihold van, és esetleg még hó is világítana.

Ezért tervezünk március 6.-án szombaton egy holdvilág-kirándulást a Schöckl-re. Találkozás a 4-es és 5-ös villamos andritzi végmegállójánál délután 17 órakor. Persze csak akkor, ha az ég nem borult. Amennyiben az idő nem felelne meg, felmehetünk vasárnap is.

A villamosmegállótól kocsikkal megyünk kb. 1000m magasra, onnan kb. egy órát megyünk föl a csúcsra.

Meleg ruha, hegyezésre megfelelő cipő okvetlen szükséges, esetleg egy forró tea és egy kis kaja is jó lenne.

Érdeklődés és jelentkezés Horváth Csabánál vagy Robinál, tel. 0316 / 693064 vagy 0676 / 3872925.

Reméljük, minél több érdeklődő lesz.

Csaba és Robert

Viccek farsangra:

A vendég felháborodottan a pincérhez: Uram, ennek a túróspalacsintának rettenetes foghagymaszaga van.

Pincér: Bocsánat uram, hátralépek hármat, és tessék akkor mégegyszer megszagolni.

Képzeld, ma éjjel 3-kor betörtek hozzánk. És mi történt? A betörő benn fekszik a kórházban, a feleségem fejbevágta a sodrófával. Azt hitte, én jövök már haza részegen.

Helyes a bögés! vagy *Helyes a bögés, oroszán!* hangzik tréfásan, kicsit fölényesen, ha valakinek tudtára akarjuk adni, hogy igaza van, egyetértünk vele. Ez a szólásmondás Shakespeare Szentivánéji álom című színművének az Arany János által fordított változatából ránk maradt szállóige. A színdarab egyik legszellemesebb epizód-sorozata bemutatja, hogy hogyan készül fel néhány athéni mesterember egy színdarab előadására. A színművet Theseus király menyegzőjén mutatják aztán be. A műkedvelők nemcsak a szerelmesek (Pyramus és Thisbe) szerepét játsszák el, hanem a Fal, a Holdvilág és az Oroszlán szerepét is. Az Oroszlánnak nem sok tennivalója van a színpadon: miután bemutatkozott, a szerelmesét váró Thisbét ordításával megfutamtítja, és fátylát teljesen összetépi. A műben aztán ezt a nagy ordítást az egyik néző – némi gúnyval – megdicséri: *Helyes a bögés, Oroszlán!* Innen származik ez a szállóigénk. (Forrás: O. Nagy Gábor: *Mi fán terem?*)

Veit Zita

Érdekességek a könyves-polcra

CLAIR VILMOS:

Magyar párbaj

A párbaj története - Magyar párbajok - Párbajkódex
Osiris Kiadó

A szerző összegyűjtötte a kezdetektől az 1923. év végéig vívott nevezetesebb magyar kard- és pisztolypárbajok történetét, amelyek egyrészt a bennük szereplő történeti személyiségek, másrészt a párbajok okai, eredményei vagy más egyéb vonatkozásai miatt a maguk idejében az egész országot foglalkoztatták. Ha az Operában rálépett valaki egy hölgy lábára, vagy az utcán ferde szemmel vagy mögöttes célzattal pillantott a hölgyre abból párbaj lehetett. 2-3 nap múlva megjelentek a segédek és a klasszikus előírások értelmében bejelentették a sértés és a párbajkihívás tényét, amit elfogadtak vagy nem. Ha igen akkor találtak egy kaszinóban, egy vívóteremben vagy egy erdei tisztáson. Ha visszautasították, akkor főnállt annak a veszélye, hogy elvesz az illető becsülete. A párbaj lényege ugyanis egyrészt a becsület megvédése, másrészt pedig a becsület bizonyítása volt: én, aki elvileg sértettem, bizonyítom, hogy mégsem sértettem, tehát, hogy becsületes ember vagyok.

A párbaj Európában és Magyarországon is egy kórtünet volt. A kötetben olvashatunk többek között Krúdy Gyula párbajkészségéről és képességéről is, aki egy átmulatott éjszaka után nagy fölényrel nyert meg egy párbajt, vagy Herman Ottóról, aki noha kifejezetten párbajjellenes

személyiségként volt ismert, mégis megívta a maga párbaját. Valamikor mindenkire rákerült a sor, s egyszer-kétszer illett is párbajozni, hogy bekerülhessen a kor szellemi vérkeringésébe. Maga a szerző, aki 13 évesen hívta ki egyik játszótársát párbajra, a magyar kultúrtörténet érdekes figurája volt: egy franciaországi család elmagyarosodott oldalága, egy vívócsalád legismertebb tagja. Nagypapa alapította az 1800-as évek elején az első magyarországi vívóiskolát, Clair Vilmos volt többek között újságíró, köztisztviselő, politikus, a felvidéki Magyar kulturális egyesület főtitkára, és párbajkódex szerző.

A második rész a Párbajkódex című kötetet foglalja magában, amely első megjelenése óta (1902) számtalan kiadást megélt.

G. Ronacher-Nyitrai

A Forum Hungaricum 2003. november 16-i hangversenyén zenés búcsút vett Varga Tibortól a gráci magyarság. Újságunk előző számában helyhiány miatt nem tudtuk közölni Prof. Radics Éva írását, melyet most pótolunk.

**VARGA TIBOR
(1921-2003)**

Világhírű hegedűművész, karmester és zenetanár volt – egyike korunk legnagyobb előadóművészeinek.

Győrben született 1921. július 4-én. Első nyilvános hangversenyét, mint „csodagyerek”, hat éves korában adta. Tíz évesen már zenekar élén Mendelssohn e-moll hegedűversenyének szólistájaként lépett föl. Ekkor került a budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolára, ahol Hubay Jenő és Carl Flesch tanítványa volt 1931 és 1938 között. Főiskolásként, tizenhárom évesen készült első hanglegmezfelvétele. Tizennégy évesen európai hangversenykörúton vett részt,

melyet hamarosan világkörüli út követett.

A háborús évek alatt filozófiát tanult a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen. 1947-ben emigrált s Londonban telepedett le. 1949-től harmincöt éven át a detmoldi Zeneakadémia tanára volt, ahol 1954-ben megalapította a nevét viselő kamarazenekart. 1956-ban a svájci Sionba költözött, ahol 1964-től kezdve nyaranként a Varga Tibor Fesztivál művészeti vezetője s tanára volt. Megalapította a hivatásos vonósok képzésére szakosodott „Ecole Supérieure de Musique”-t, ahova az egész világról jelentkeztek a rendkívüli tehetségek.

A tanítás és az önképzés végigkísérte egész életét. Utolsó tanévében a Gráci Zeneművészeti Egyetem vendégtanára volt. Hegedűművészként élete során nagyszerű zenekarok élén lépett föl, kiváló karmesterek (Ansermet, Bernstein, Böhm, Boulez, Dohnányi, Ferrara, Fricsay, Furtwängler, Markevitch, Solti stb.) keze alatt játszott, előadásában újraterezték elsősorban Bartók, Berg és Schönberg művei.

Díszpolgára volt több francia és svájci városnak. Számtalan kitüntetést kapott Németországban, Franciaországban, Svájcban és Magyarországon.

Váratlanul, már a következő tanév teendőit tervezve hunyt el nyolcvankét éves korában 2003. szeptember végén Wallisban.

Takács Jenő, a Burgenlandban élő 101 éves zeneszerző így emlékszik vissza rá: „Varga Tibor egyike volt a legnagyobb tehetségeknek, akivel életem folyamán találkoztam. Játékát Schönberg is nagyra becsülte. Mikor 1955-ben, Londonban találkoztunk, Varga büszkén mutatta Schönberg levelét, melyben többek közt ez állt: „El kell ismernem, még sohasem hallottam műveimet ilyen kiváló interpretációban, mint ahogy Varga Tibor játszotta...”

Játékát számtalan hanglemezen örökítette meg az EMI, a Columbia és a Deutsche Grammophon – többek közt a Londoni és a Berliini Filharmonikusok élén. A világhírű Hubay-iskola művészetének szellemét – utolsóként távozva - tanítványaira hagyta s mindazokra, akik valaha hallották.

Radics Éva

Lakos Alapítvány

A Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom – Pax Romana bécsi csoportja felhívta a figyelmet a volt bécsi egyetemi lelkész Lakos Endre emlékére 1999-ben létesült Lakos Alapítványra, amely Magyarországon tanuló kárpátaljai diákokat és a dévai gyermekotthont támogatja. Miután Lakos atya a gráci magyarok között is tiszteletnek örvendett, helyet adunk a bécsiek kérésének és itt közöljük a Lakos Alapítvány bankösszeköttetését: BLZ 12000 Konto Nr.11710312700 /Kinderheim Deva/ Studentenhilfe.

**Szeretettel várunk minden
óvodáskorú, vagy annál fiatalabb
gyermeket a ZENÉS
JÁTSZÓHÁZBA!**

**Elsődleges célunk a gyermekek
énekszeretetének megőrzése és
fejlesztése.**

A hagyományörző gyermekjátékok,
és a zenehallgatási anyagként
szereplő magyar népdalok
segítségével a magyar nemzettudat
alakítására és erősítésére
törekszünk. A zenés játszóhá-
zunknak főleg a közösségi és
érzelmi nevelésben van szerepe. A
gyermekek felszabadult, vidám
légkörben körjátékokat,
gyermekdalokat, mondókákat tanul-
nak. Mindezek mellett nekik való
hangszerekkel is megismerked-
hetnek.

A foglalkozások időpontjáról és
helyéről a Gráci Magyar
Műsorismertetőben található
információ.

A foglalkozásokat az osztrák
Kancellári Hivatal és az Illyés
Közalapítvány támogatják, azért
ingyenesek.

*„A zenei nevelést már az óvodában
kell elkezdni, mert ott a gyermek
játszva megtanulja azt, amire az
elemiben már késő.” (Kodály Zoltán)*
Kiss Ildikó és Saruga Gábor.

Gratulálunk:

Január 23-án két magyar család
rokonsága és barátai találkoztak az
egyetem aulájában, hogy részt
vegyenek az akadémikus
ünnepségen, amelyen **Berger
Ursula** a gyógyszerészet,- **Maurer
Katalin** pedig a természet-
tudományok magisztere címet kapta
meg. Mi is szívből gratulálunk a két
magisztrának egyetemi tanulmányaik
befejezéséhez és magiszterré
avatásukhoz, nem feledkezve meg
az áldozatos szülőkről sem.

Szabó Tibor a Művészeti egyetemen fejezte be tanulmányait.
Neki is gratulálunk

A gráci Magyar Honorárkonzulátuson (8020. Graz, C.v.
Hötzendorf-Str. 160.) a megszokott hivatali órákban **Németh
Anikó** személyében új ügyintézőt köszönhetünk. A
szombathelyi származású Anikó 1999 óta a gráci Tolmács
Intézet olasz-német szakos hallgatója. Munkájához sok sikert
kívánunk!

NAGYBŐJTI LELKINAP

2004. március 27. (szombat)

Leechgasse 34 sz.

Vezeti: P. Végvári Vazul
OFM.Esztergom

Napirend:

09.00 reggeli ima

09.30 és 10.45 bevezető

előadások az egyéni elmélkedéshez

12.00 – 14.30 ebédszünet

Jelentkezés a közös ebédre: 0316 / 683508

14.30 és 16.30 bevezető előadások

18.00 ó. szentmise

A lelkinap befejezése:

Vasárnap 10.00 a Welsche templomban

Gyónni lehet az előadások között és vasárnap.

Szeretettel hívjuk katolikus magyar testvéreinket.

Mag. Papp Tibor és a Pasztorális Tanács

Mag. Papp Tibor bemutatkozik.

Tisztelt Olvasók!

Örömmre szolgál, hogy ezen az úton is lehetőséget
kapok arra, hogy bemutatkozzam a Grácban élő magyarok előtt.

Papp Tibor vagyok, 1973-ban születtem
Nyíregyházán. Gyermekkoromat és iskolai éveimet
Kállósejében töltöttem, ahol szüleim a mai napig élnek.
Szakközépiskolai érettségim után a Hajdúdorogi Görög
Katolikus Egyházmegye papnövendéke és a Nyíregyházi
Hittudományi Főiskola hallgatója lettem. 1995-ben kaptam
lehetőséget arra, hogy Grácban folytassam egyetemi
tanulmányaimat. 1999-ben tettem itt államvizsgát,
szakdolgozatomat pasztorálteológiából írtam.

Ugyanebben az évben házasságot kötöttem,
feleségem Petrasevits Anasztázia, ő zene-, hittan- és
zongoratanár. Szintén ebben az évben szentelt fel püspököm
görög katolikus pappá és lelkipásztori szolgálatra Kisvárdára

helyezett, emellett teológiai tanárként szociáletikát és német teológiai nyelvet tanítottam a Hittudományi Főiskolán.

2003-ban egy újabb ösztöndíj segítségével visszatérhettem Grácba, hogy doktori munkámat befejezzem. Feleséggel és két gyermekemmel október óta élünk itt. Megérkezésünk után néhány nappal tették fel a nagy kérdést hajlandó lennék-e a magyar katolikus közösségben lelkipásztori szolgálatot folytatni. Örömmel mondtam igent, hiszen nekem is fontos, hogy ne „csak” a tudománnyal foglalkozzam, hanem papként is tevékeny legyek, mert ez az igazi hivatásom, erre tettem fel az életem. Azt az egy kitévelt azonban fenn kellett tartanom, hogy csak görög katolikus liturgiát végezhetek, viszont ha engedélyt kapok rá, természetesen a latin rítus szerint is kész vagyok misézni. Hosszas tárgyalások és engedélykérések után december közepén már nagy valószínűséggel kaptunk negatív választ, mert egy általános tiltás látott napvilágot a „két-rítussal” kapcsolatban. Kapellari Püspök Úr ennek ellenére megkért arra, hogy rendszeresen végezzek liturgiát vasárnaponként és más módon is segítsek a magyar közösség lelki életében.

Nagyon bízom benne, hogy a közösség ezután is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy egymást még jobban megismerjük és elfogadjuk, hogy Krisztus egyházának sokszínűségét valóban gazdagságként éljük meg. Az eddigi tapasztalatok felemelőek, hiszen sokan vannak, akik most találkoztak először a keleti liturgiával és nem csak egyszerűen elfogadták, hanem meg is szerették azt; ami a rendszeresen együtt ünneplők számában és aktivitásában is nagyszerűen tükröződik.

Ezúton is köszönöm a megtisztelő felkérést, igyekszem

annak a legjobb tudásom szerint megfelelni. Szeretettel várok és hívok mindenkit, hogy vasárnaponként együtt imádkozzunk, együtt ünnepeljünk, együtt lépünk ki a szürke hétköznapiakból, felemelve szívünket ahhoz, Aki minden élethelyzetben végtelenül szeret minket.

Papp Tibor /görög katolikus áldozópap

Kik is a görög katolikusok?

Magyarországon már a honfoglalás óta jelentős számú keleti szertartást követő lakosság élt. Számuk a tatárjárás alatt jelentősen megcsappant, de ekkor indult meg a környékbeli országokból a bizánci rítusú ruszinok betelepítése. A török pusztítás után újabb nagy hullámban érkeztek keleti szertartásúak az országba. A XVII. században egyre erőteljesebb lett a szándék, hogy az ortodox keresztényeket a katolikus egyházba vezessék. Ennek eredményeképp jött létre a hazánkban az ungvári unió (1646), majd a fogarasi unió. Mely során az ezen a területen élő keleti keresztények nagy része beleilleszkedett a katolikus egyház struktúrájába, elismerték a pápát, s az egi érsekséghez tartoztak. Megtarthatták viszont saját szertartásukat, egyházfegyelmüket.

Jelenleg Magyarországon kb. 270.000 görögkatolikus él, nagyrésztük a keleti országrészben. Mivel azonban háború után erről a vidékről mind többen költöztek el, s jelentősen megnőtt a számuk a Budapesten és az ország más nagyobb városaiban is.

A görög katolikus jelző tehát azt jelenti számunkra, hogy a római pápát Szent Péter utódjának és az Egyház földi vezetőjének tartjuk, - ezért „katolikus”; ugyanakkor kifejezi a keleti (ortodox) szertartáshoz való ragaszkodást (pl. Szent Liturgia végzése), és bizonyos egyházfegyelmi dolgok megtartását is (pl. nő emberek pappá szentelése) - ezért „görög”.

Szentliturgiánk, Aranyszájú Szent János nevéhez, fűződik, s bár felépítésében, s lényegében teljesen azonos a római katolikus szentmiséhez, jelképrendszerében, énekeiben sokkal díszesebb, s ezért kicsit bonyolultabb is. Ennek köszönhető az, hogy kicsit furcsa, vagy akár érthetetlen is lehet annak, aki nem ismeri. De a kis odafigyelés révén bárki felfedezheti a IV. század óta fennálló kincsét egyházunknak.

Ha valaki többet szeretne megtudni görögkatolikus egyházunkról annak figyelmébe ajánlom a www.gorogkatolikus.lap.hu internetes oldalt.

Szabó Tamás

Krisztus békéje. (Ökumenikus istentisztelet)

Az ökumenikus imahét keretében a gráci magyarok egy kis gyülekezete ismét ökumenikus istentiszteletet ünnepelt agápéval összekötve a Welsche templomban. Az istentisztelet szövegét szír keresztények állították össze az antiochiai szír liturgia szerint. Tartalma mély hitről tesz tanúságot. Pál apostol idejében a szír Antiochia jelentős város volt, ahogy ezt az Apostolok cselekedeteiben olvashatjuk: "A tanítványokat pedig Antiochiában nevezték először keresztényeknek." A vezérige a János evangéliumából volt (Ján.20.21) „Békesség nektek! Ahogy engem küldött az Atya, én is küldelek titeket.” Többek között ezt írják szír testvéreink. Közös bizonyosságtételünkől függ, hogy a világ elfogadja-e Jézust üdvözítőként, az Atya küldöttjeként. Amikor a Krisztushívők egységéért imádkozunk, egymáshoz is közelebb kerülünk. Ez volt a tapasztalata – a több felekezetből jelenlévőknek is január 17-én. (Igehirdető: Mag. Papp Tibor, felolvasók : Maurer Ildikó, Ludván Margit, Rolik Tamás. Közreműködött: Földi Bence / orgona, Csonka Vince / cselló.)
Ludván Margit

Apróhirdetések:

✓ Mozgássérült magyar barátomnak emelőliftet keresek.
Tel.: 0316-322-281

✓ Magyar vendéglőbe májustól konyhai kisegítőt és pincért keresünk.
Weinstube Klöcher-Perle
Tel.: 0316-322-281

✓ Jutányos egy hetet tölthet Keszthelyen a Helikon szállodában március 6.-tól 13.-ig (kb 160.- € félpanzió személyenként)
Jelentkezés Gossow Máriaánál
Tel.: 0316-321-173

Mit szeretnénk?

A Gráci Magyar Újság rendszeres melléklete, a Műsorismertető, arról tanuskodik, hogy létezik még Grácban az itt élő magyarokat érintő kulturális élet. A *Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubja* egyike a még meglévő magyar egyesületeknek, egyben jelentős reprezentánsa a gráci magyar kulturális életnek.

A visszatekintés a múltba azonban azt mutatja, hogy ez a feladat egyre nehezebbé és sikertelenebbé válik. Az elcsüggesztő felismerés, ami szerint az érdeklődés a rendezvények iránt folytonosan csökken - néha nem éri el a megjelenő érdeklődők száma a meghívott szereplők létszámát - kiváltja a riasztó kérdést a maroknyi idealista csoportban, amely még vállalja az érdemtelen munkát a közösségünk érdekében, hogy van-e ennek tovább értelme? Az önkritikus kétségek mellett felvetődik szalmaszálként az a gondolat, hogy kérdezzük meg honfitársainkat, hogy mit várnak el ők a jövőben a klubtól, azaz milyen rendezvényre van igény? Egyben megkérjük olvasóinkat arra is, hogy a jó tanácsokon kívül támogassanak minket rendezvényeink, előadásaink szervezésében a közönségnek és szerény anyagi lehetőségeinknek megfelelő *előadók, ill. szereplők közvetítése* által. Mindenki más azzal járulhat a sikerhez, hogy gyakran látogatja a rendezvényeket, esetleg barátját is arra ösztönözve.

Csírázó reményt kelt bennem az immár egyéves kezdeményezésem, a *Kerekasztal-találkozó* a Gösser-ben, ami kezdettől fogva mind máig szép számmal vonzza a látogatókat. Örvendetes, hogy csaknem minden alkalommal új arcokat is láthatunk ott.

Mindenkit szívesen fogadunk. Jössz Te is?

Páll Sándor

Levélcím: Club ung. Studenten und Akademiker 8011Graz Pf: 295 Telefon 465636 (Páll) 683508

Adventi hangverseny

Gráci Magyar Újság – 2004. február – március

December 14-én került sor a már hagyományossá vált adventi hangversenyre. Dicséret illeti a szervezőt Schultz Tamást (nagybögő), aki maga is szerepelt, mert a Művészeti Egyetem jelenlegi hallgatói mellett (Chereji Szilárd / Viola da Gamba / Szabó Zsuzsa / gitár, a Con Brio Fagott Trió: Fejes Agnes, Fliegauf Mihály, Gálos Edina) megnyerte fellépésre, már végzett muzsikus-társait: Füzesséri Zoltánt (zongora), Horváth Ádámot (basszbariton), Mályus Gergelyt (kürt) valamint a köztisztelőben álló Földi Bence tanárukat. Az öt évszázad zenéjéből válogatott művek előadását hosszantartó tapssal köszönte meg a hallgatóság. A magyar irodalom kincsesházából Mag. Papp Tibor adott elő verseket, prózát. Az ő bevezetője és zárószavai karácsonyra hangolták a közönséget. Az adományokkal kiegészített tiszteletdíjat a szereplő egyetemisták között osztották fel.

Tandíj

Értesüléseink alapján felhívjuk magyar egyetemista olvasóink figyelmét, hogy a 2004-es nyári szemeszter idejére még nem kell tandíjat fizetni. A tandíjkötelezettség az uniós csatlakozást követő 2004/2005-ös téli szemesztertől lép hatályba.

Halálesetek:

Subosits Bélától január 15-én búcsúztak gyermekei, rokonai, kaiserwaldi szomszédai, magyar ismerősei. Az elhunyt 1956 után a GAK játékos volt, később pedig autóbuszvezetőként. Miután lábait amputálták, éveken keresztül egyedül élt, dolgozott tolószékben tengette életét. Fia az újévben talált holttestére, de egy szívroham már korábban véget vetett életének.

Szépfalusi – Wanner Márta okleveles fordítót, Szépfalusi István özvegyét január 24-én türelemmel viselt betegség után 69 éves korában magához szólította az Úr. A búcsúztató gyászszertartás február 9-én (hétfőn) 13.30 órakor lesz Bécsben az ottakringi temető 2 sz. ravatalozójában. (1060 Wien, Gallitzinstr. 5) A gráci magyar közösségek ezúton fejezik ki együttérzésüket az elhunyt hozzátartozóinak, a Magyar Lelkigondozó Szolgálatnak, és a Bornemisza Péter Társaságnak.

MEGHÍVÓ

2004. március 20-án (szombaton) 18.00 órakor
a szeminárium barokktermében
Bürgergasse 2

MÁRCIUS 15-i ÜNNEPI MŰSORT

ad a bécsi magyarok

LISZT FERENC KÓRUSA

Szónok: **Dr. Szabó János** győri ügyvéd,
 egykori földművelésügyi miniszter
 Szólisták: **Dr. Szabó János** / tárogató
Lévay Tibor* /ének
 Vezényel: **Simon Márta***

*(a bécsi Volksoper tagja)

Mindenkit szeretettel hívunk:

Magyar Katolikus Közösség,

Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubja
 Gefördert aus der Volksgruppenförderung / BKA.

GRÁCI MAGYAR MŰSORISMERTETŐ

2004. FEBRUÁR- MÁRCIUS

(a Gráci Magyar Újság melléklete)

FEBRUÁR

Dátum	Idő	Hely	Rendezvény	Rendező
01. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
02. hétfő	18.00	Neutorgasse 48	KEREKASZTAL TÁRSALGÁS Gösser vendéglő	MEÖK
06. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
08. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
	16.00	Carnerigasse 34	TEADÉLUTÁN Háziasszonyok: Mag. Berger M. és Tarcsay Éva	MEÖK
13. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
14. szombat	16.00	Leechgasse 22	ZENÉS JÁTSZÓHÁZ * Vezeti:Kiss Ildikó. Info:Tel:0699 10580946	MEÖK
15. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
20. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
21. szombat	16.30	Leechgasse 22	BÁBSZÍNHÁZ* Rendezők:Obemoster –Seres:Inf. 324434/57	MEÖK
22. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
24. kedd	13.00	Radetzkystr.16	FARSANGDÉLUTÁN	GME
27. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
29. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK

MÁRCIUS

01. hétfő	18:00	Neutorgasse 48	KEREKASZTAL TÁRSALGÁS / Gösser / 51-es asztal	MEÖK
05. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
06. szombat	17.00	Andritzi végállomás	Holdtöltei kirándulás a Schöckl-re Info: Horváth 0316 / 693064 vagy 0676 / 3872925	MEÖK
07. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
12. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klub este sakkozási lehetőséggel	GME
13. szombat	16.00	Leechgasse 22	ZENÉS JÁTSZÓHÁZ * Vezeti:Kiss Ildikó. Info:Tel:0699 10580946	MEÖK
14. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
18. csütörtök	15.00	Radetzkystr.16	TEADÉLUTÁN	GME
19. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
20. szombat	18.00	Bürgergasse 2 (Barocksaal)	MÁRCIUS 15- I ÜNNEPI MŰSOR * <i>Fellép a bécsi magyarok Liszt Ferenc Kórusa</i> Szónok: Dr. Szabó János / Győr. Szólisták: Dr.Szabó / tárogató, Lévy Tibor / ének Vezényel: Simon Márta	MKK MEÖK
21. vasárnap	10.00	Welsche templom	A szentmisén a Liszt Ferenc Kórus énekel. Utána agapé	MKK
26. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
27. szombat	9.00 - 18.00	Leechgasse 34	NAGYBŐJTI LELKINAP Vezeti: P. Végvári Vazul OFM / Esztergom	MKK
	16.30	Leechgasse 22	BÁBSZÍNHÁZ.* Rendezők: Obemoster –Seres :Info : 32 44 34 / 57	MEÖK
28. vasárnap	10.00	Welsche templom	A lelkinap befejező szentmiséje. / gyónási lehetőség, agapé.	MKK

Rövidítések:MEÖK: Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubja, MKK: Magyar Katolikus Közösség, GME: Gráci Magyar Egyesület

(* Gefördert aus Mitteln der Volksgruppenförderung)

ÁPRILIS / ELŐZETES ÉRTESÍTÉSKÉNT

02. péntek	18.00	Radetzkystr.16	Klubeste sakkozási lehetőséggel	GME
04. vasárnap	10.00	Welsche templom	Szentmise, utána agapé. Info:Ugri 0316 / 68 35 08	MKK
05. hétfő	18:00	Neutorgasse 48	KEREKASZTAL TÁRSALGÁS / Gösser / 51-es asztal	MEÖK

Impressum:

Grazer Ungarische Zeitung 5. Jahrgang 1. Ausgabe

Gráci Magyar Újság 5. évfolyam 1. szám

Herausgegeben von / Kiadja: Club Ungarischer Studenten und

Akademiker / Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubja.

Redaktion / Szerkesztőségi cím: 8011 Graz, Pf. 295.

Gefördert aus Mitteln der Volksgruppenförderung.

Szerkesztőség: Tóth Bence, Csicsely Tamás, Horváth Csaba, Ronacher-Nyitrai Gabi,
Ugri Mihály, Veit Zita

Munkánkat segítik az esetleges adományok.

Die Steiermärkische BLZ 20815 számlaszám: 95 79 85

Absender:
Club Ungarischer Studenten und Akademiker,
8011 Graz, Pf. 295.
Postentgelt bar bezahlt.